

Abstrakt

Pod pojmem transplantační tolerance se považuje dlouhodobé přežívání funkčního štěpu bez potřeby imunosupresivní léčby. U experimentálních modelů existuje mnoho způsobů navození tolerance, avšak do klinické praxe převedeny nebyly. V současné době se používá mnoho farmakologických imunosupresiv, jejichž smyslem je umožnit organismu akceptovat přítomnost štěpu a také zachovat obranyschopnost příjemce. Výsledky některých studií prokázaly, že se však dávky imunosupresiv dají snížit na minimum, v několika případech pacienti přežívají dlouhá léta bez imunosuprese. Budoucnost imunologické tolerance se vkládá do vývoje biomarkerů či do využití mezenchymálních kmenových buněk. Cílem této práce je shrnout současné poznatky mechanismů imunologické tolerance při orgánových transplantacích a pokusit se nalézt perspektivní cíle, kterými by mohl být další výzkum směřován.

Klíčová slova: imunologická tolerance, orgánové transplantace, rejekce, imunosuprese, imunomodulace